SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 39. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 27, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 27-го ЛЮТОГО 1993. Ч. 39. РІК C.

ХРИСТИЯНСЬКА ПАРТІЯ ЗАТУРБОВАНА РЕЛІГІЙНИМИ СПРАВАМИ

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 23-го лютого, відбулася пресова конференція на якій виступив голова Християнської Демократичної Партії України Віталій Журавський. Теперішню релігійну ситуацію він назвав вкрай напруженою і повідомив, що ХДПУ підтримує Українську Православну Церкву, очолювану Митрополитом Володимиром Сабоданом. Журавський гостро скритикував державних чиновників, Раду у справах релігій при Кабінеті Міністрів та Президента Леоніда Кравчука за їхнє нерозважне становище у конфлікті між православними в Україні та беззастережну підтримку Митрополита Філарета.

Головна Рада Християнської Демократичної Партії України оприлюднила звернення до представників різних конфесій в Україні із закликом до екуменічного діялогу, „який повинен стати нормою життя". Християнські демократи закликають припинити будь-які взаємні звинувачення в засобах масових інформацій, підтримувати ідею єдности християнського люду, закликати до миру і злагоди, створювати спільні групи праці в тих ділянках, які єднають представників різних конфесій, будувати нові храми. В заяві наголошується на необхідності великого почуття служіння у цей тяжкий для України час, коли комуністичні й шовіністичні сили züактивізувалися, щоб „позбавити нас Божого дару — незалежности, зробити з нас безбатченків та яничарів".

В. Журавський на запитання про його ставлення до Антикомуністичного Антиімперського Фронту України (ААФУ) відповів, що організатори ААФУ виявили відверту нетактовність до ХДПУ, не давши слова її представникові. Політична інтрига, через яку основний наголос робився на антиімперський, а не на антикомуністичний характер, притягнула до ААФУ крайньо-радикальні угрупування, які не відкидають насильницьких форм боротьби. Представники Християнської Демократичної Партії України були на форумі ААФУ спостерігачами, як і представники Української Консервативної Республіканської Партії, очолюваної Степаном Хмарою. ХДПУ не може гарантувати підтримку Президента, сказав Журавський, доки Л. Кравчук не визначить свого політичного становища.

Оцінюючи політику Кабінету Міністрів, В. Журавський зауважив, що в ньому 80 відсотків старих кадрів, тому всі намагання Пинзеника і Юхновського можуть виявитися марними. На закінчення пресової конференції Журавський повідомив, що його партія прийнята до Европейського демократичного союзу зі статусом спостерігача, як і НРУ.

Створено Інститут Електронічної Фізики

Ужгород (УНІАР). — Тут у вівторок, 23-го лютого, відбулася презентація Інституту Електронічної Фізики, створеного на базі колишнього ужгородського відділення Інституту Ядерних Досліджень Академії Наук України. Це перша академічна установа такого рівня в Закарпатті і єдина в Україні за науковою спеціялізацією.

Завдання інституту — розширити фундаментальні дослідження в атомній і ядерній фізиці. У презентації взяли участь науковці з Києва, очолювані Президентом АН України Борисом Патоном.

Під час зустрічі в обласній державній адміністрації представник Президента Михайло Країлов та голова Обласної Ради Дмитро Дурчинець розповіли гостям про соціяльно-економічну і політичну ситуацію в області та підготовку документів про необхідність надання Закарпаттю статусу вільної економічної зони.

Відбудеться зустріч колишніх учнів гімназії в Іннсбруку з ред. І. Кедрином

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Колишні учні української ґімназії в Іннсбруку в роках 1945-49 заплянували зустріч із своїм улюбленим професором історії та німецької мови ред. Іваном Кедрином.

Зустріч відбудеться в неділю, 21-го березня, о год. 1-ій по полудні в приміщеннях Рамада Готелю, при дорозі ч. 10 в Іст Гановер, Н.Дж. Хто із зацікавлених колишніх учнів бажає ще зголоситися на цю товариську зустріч може телефонувати до Ліди Фірчук-Гайдучок на число (201) 731-7421 або до Ірини Околішної-Кузьми на число (201) 328-7478.

Українська скульпторка з Бразилії виставлятиме свої твори в Ню Йорку

Ню Йорк.л — Українська мисткиня Оксана Нарожняк, що живе у Бразилії, про яку наш щоденник подавав інформації ще в 1988 році буде виставляти свої скульптури в Ню Йорку від 2-го до 12-го березня у приміщеннях Бразилійської летунської лінії „Варіґ", 630 5-та аве., кімната ч. 230 на другому поверсі. Приватне відкриття виставки О. Нарожняк, разом із творами мистця Джюзеппе Ірляндіні відбудеться у вівторок 2-го березня від год. 5:30 до 7-ої вечора. Виставка буде відкрита для публіки кожного дня від 10-ої ранку до 4-ої по полудні.

О. Нарожняк приїхала з батьками до Бразилії малою дівчинкою, але мистецтво студіювала на Гаваях, в Ню Йорку та Дітройті.

Досі брала участь у самостійних та групових виставках в Бразилії і ЗСА. Останній раз брала участь у груповій виставці в Ню Йорку у 1988 році.

Більшість її скульптур — це жіночі постаті невеликих розмірів, в яких мисткиня відтворює страждання людини. Її твори здобули велику популярність серед бразилійських мистецьких кіл.

„Цей парлямент не може більше існувати", — каже лідер опозиції

Москва (М. Муратов). — Тут 19-го лютого „Нєзавісімая Ґазєта" надрукувала інтерв'ю голови Народної Ради в українському парляменті Івана Зайця. Створення Конституційного суду в Україні в умовах, коли порушена конституція і тимчасовий розпорядок праці парляменту, тобто, відсутній кворум, лідер Народної Ради вважає необольшевицьким заколотом.

Конституційний суд, на думку І. Зайця, нема сенсу обирати доти, доки не завершиться розподіл влади на законодавчу, виконавчу і судову. Адже коли з'явиться ще один орган, що стоїть над структурами влади, то між ними ще більше загостриться боротьба, бо кожна захоче підкорити собі Конституційний суд та використовувати його для своїх цілей. Крім того, якщо цей суд обраний з колишніх комуністичних функціонерів, то він не користуватиметься авторитетом серед народу, та й захищатиме він стару конституцію, в той час, як народові потрібна нова. Отже, взявшись обирати Конституційний суд, Верховна Рада підписала собі політичний вирок, бо заклала фундамент для заколоту, вважає І. Заєць.

„Мені хотілося б, щоб Верховна Рада зрозуміла, що вичерпала себе, і ухвалила рішення про дочасні вибори в новий парлямент. Якщо парлямент цього не зрозуміє, то своє слово повинен сказати народ України", — заявив голова Народної Ради.

На запитання кореспондента В. Скачка чи відчуває Україна тиск ззовні, І. Заєць відповів, що на Україну розпочався масовий наступ, і що все це вже раніше було чітко підготовлене в Росії. Не вдалося здійснити заколот згори, то почали робити це знизу за допомогою директорів великих підприємств. Таким чином фактично усунено демократичні реформи в Росії. Нині все це ж саме відбувається і в Україні. Різниця лише в тому, що в Україні внутрішні реакційні сили поєднуються з зовнішніми, а в Росії зовнішнього тиску не було.

Реакційні сили Росії, продовжує І. Заєць, намагаються змусити Україну відмовитися від активів колишнього СССР на користь Росії, що позбавило б Україну її долі в кредитах, які СССР надавав іншим державам, спільним підприємствам і агентствам за кордоном. Втратила б Україна і риболовецькі зони та багато іншого. Україну також змушують підписати договір Старт-1 заки ще будуть вирішені проблеми гарантування безпеки України, фінансування програми ядерного роззброєння та отримання компенсації за ядерне паливо з українських ракет . Ззовні вноситься також і етнічний фактор дестабілізації в Україні, вважає лідер парляментської опозиції. Він має на увазі вимоги негайно ввести подвійне громадянство для росіян, які проживають на території України. Найбільш виразно відчувається пряма економічна бльокада України з боку Росії припиненням постачання нафти і газу в Україну.

Очолили наступ на українську демократію колишні комуністи, нинішні соціялісти, які прагнуть повернути тоталітарну владу і націоналізовану, раніше награбовану ними, власність. З цією метою вони спровокували конфлікт між владами в Україні, чим підірвали систему державної влади.

У своїх цілях вони використовують частину директорів заводів і підприємств, які наживалися за рахунок держави, а нині Уряд Л. Кучми не дає їм змоги робити це далі. Вони роблять усе для компромітації ідеї незалежности України, домагаються підписання СНД, щоб відновити імперію і повернути тоталітарну форму управління. Народ України мусить усвідомити, що економічні труднощі створені не її державною незалежністю, а об'єктивним крахом совєтської імперії та бездіяльністю частини влади. „Люди мають зрозуміти, що доля України і демократії, майбутнє їхніх дітей — тільки у їх власних руках і заявити свої претензії комуністичним силам, які правили і правлять в Україні, дестабілізуючи ситуацію", — сказав на закінчення І. Заєць і висловив переконання, що демократичні сили повинні об'єднатися й вимагати реформи політичної влади. „Цей парлямент не може більше існувати ні одного дня".

Плянують видати неопубліковану працю М. Грушевського

Кент, Огайо (УІТ). — Заходами Українського Історичного Товариства (Комісія грушевськознавства) і Фонду Охорони Української клясики при Інституті Літератури ім. Т. Шевченка Академії Наук України, плянується видання досі неопублікованого останнього тому „Історії української літератури" Михайла Грушевського.

Як відомо, в 1959-60 роках Видавництво „Книгоспілка" в Ню Йорку перевидала п'ять томів цієї монументальної праці М. Грушевського. Тоді не було відомо, що зберігся останній, недрукований том „Історії української літератури". Справу підготови видання праці М. Грушевського обговорив проф. Любомир Винар, голов УІТ, під час відвідин Києва з головою ФОУК д-ром С. Гальченком. Директор Інституту Літератури і віцепрем'єр Кабінету Міністрів України д-р Микола Жулинський підтримує цей спільний проєкт двох наукових установ. Саме тепер обговорюються важливі питання щодо накладу видання тощо. Дуже важливо, щоб ця фундаментальна праця М. Грушевського була поширена в бібліотеках в Европі, Америці, Канаді і інших країнах.

УІТ рівночасно плянує перевидання інших рідкісних праць М. Грушевського. В короткому часі вийде збірник М. Грушевського з нагоди відзначення 125-ліття народин історика (спеціяльний випуск „Українського Історика", понад 600 сторінок друку), а також готуються інші праці Грушевського і про нього. При УІТ основано Фонд ім. М. Грушевського, завдяки якому в 1992 році видано „На порозі нової України" М. Грушевського з 1918 року за редакцією д-ра Л. Винара. Головне завдання фонду сприяти розвитку грушевськознавства.

Французькі фармери знову протестують

Париж. — В понеділок, 22-го лютого, французький прем'єр-міністер П'єр Береговуа застеріг керівництво Спільного ринку, що Франція має намір використатти своє право вето під час обговорення сільсько-господарської угоди між З'єднаними Стейтами і Европейською спільнотою. Те, що Париж ще раз підтвердив своє офіційне наставлення, зумовлене новою хвилею протестів французьких фармерів.

Як відомо, в листопаді минулого року, після довгих і тяжких переговорів, було підписано тарифну угоду, і вона на якийсь час відсунула можливість торговельної війни між Старим і Новим світом. Однак та угода має бути затверджена на брюссельському засіданні міністрів закордонних справ Европейської спільноти, яке розпічнеться 8-го березня. Згідно зі статутом Спільного ринку, перш ніж набути чинности, угоду повинні схвалити всі члени Европейської спільноти. Проблема полягає в тому, що це схвалення боляче зачепить інтереси французьких фармерів, котрі вирощують більшу частку олійних культур в Европі, користуючись при цьому державними субсидіями.

Несміла політика паризького уряду соціялістів, які відразу не відважилися заявити про своє вето, викликала наприкінці минулого року активні протести фармерів. В понеділок, 22-го лютого, фармери знову виступили, побоюючись, що уряд не займе в достатній мірі твердого становища. З повідомлень поліції виглядає, що фармери перегородили вантажними автами всі залізничі колії в Бретані, у центральній і південно-східній Франції. „Ми будемо діяти в цей спосіб до того часу, поки вето не буде застосоване", — заявив для журналістів П'єр Югон, один з керівників руху фармерів французьких провінцій.

В листі на адресу прем'єрміністра Данії, тимчасового голови Европейської спільноти Поля Нірупа П. Береговуа попередив, що Франція „повною мірою використає свої права для захисту інтересів населення". Франція вимагає відкласти підписання угоди до того часу, поки вона не буде узгоджена з европейською сільсько-господарською політикою. На думку П. Береговуа, підписання угоди буде означати, що значну частину французьких земель доведеться законсервувати, а це в свою чергу, приведе до „великого зменшення кількости фармерів і зруйнування цілого прошарку суспільства".

У СВІТІ

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ України звернулося з посланням до держав, на території котрих розміщені різні маєтки, що колись належали Совєтському Союзові. В посланні підкреслюється, що „Україна не визнає претенсій Росії на ролю єдиного наступника щодо маєтностей колишнього Совєтського Союзу за кордоном".

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ ГРУЗІЇ Едуард Шеварднадзе звинуватив російське військове керівництво в тому, що воно прагне „розпочати збройний конфлікт з Грузією". У своєму виступі на засіданні парляменту у вівторок, 23-го лютого, грузинський лідер, коментуючи летунський бомбовий напад на Сухумі 20-го лютого, потрактував його як „провокативну акцію , застосовану тими силами Росії, котрі хочуть створити додаткові труднощі як для Грузії, так і для своєї країни". На недавню заяву російського міністра оборони Павла Ґрачева про те, що російські війська не вийдуть з Батумі і Абхазії, Шеварднадзе відповів, що в такому випадку „нам доведеться проголосити загальну мобілізацію і всім разом зі зброєю в руках стати на захист батьківщини".

В СЕРЕДУ, 24-ГО ЛЮТОГО, у Празі відкрився Европейський банковий форум. Його мета — допомогти країнам Східньої і Центральної Европи в часи переходу до ринкової економіки. Виступаючи на відкритті форуму, президент Европейського банку реконструкції і розвитку Жак Аталі визнав, що Европа йде, з одного боку, шляхом інтеграції, а з другого — народи континенту перебувають у пошуках власної самобутности. „Цією тенденцією треба намагатися керувати, бо безконфліктне роз'єднання Чехо-Словаччини не скрізь вдасться повторити", — підкреслив Ж. Аталі. Він також звернув особливу увагу на той факт, що „в деяких країнах може перемогти не ринок, а мафія".

В СТОЛИЦІ ТАДЖИКІСТАНУ Душанбе офіційно проголошено перемогу урядових військ над збройними формаціями ісламської опозиції. Голова Верховної ради Емомалі Рагмонов, виступаючи в програмі республіканської телевізії, заявив, що цілком визволені від мусулманських бойовиків Гермський, Таджикобадський, Газилдаринський райони і Ракітська ущелина, де протягом двох останніх місяців точилися криваві бої.

В СЕРЕДУ, 24-ГО ЛЮТОГО, на вулиці столиці Сомалії Могадішу вийшли сотні мешканців, переважно з числа молоді, протестуючи проти американської воєнної присутности в країні. До цього виступу їх спровокував Фаррах Айдід, лідер однієї зі збройних сомалійських формацій, безпідставно стверджуючи, нібито американці підтримують угрупування Мохаммеда Гірсі, з яким Ф. Айдід ворогує. Демонстранти викрикували антиамериканські гасла, палили автові колеса і кидали в американських вояків каміння. В одній сутичці було вбито сомалійця. Спостерігачі передбачають, що цей новий спалах ворожнечі може зашкодити мирним переговорам щодо Сомалії, які призначені на 25-го березня ц.р.

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКОЇ Республіки Фредерік де Клерк увів до складу свого уряду трьох представників чорного населення. Течку міністра туризму дістав Бгадра Ранчад, південно-африканець індійського походження. Чорний Джек Рубі став міністром плянування демографічних процесів, а Або Віллямс очолив міністерство спорту.

ЗАВОРУШЕННЯ В СОМАЛІЇ ЗРОСТАЮТЬ

Могадішу, Сомалія. — Як уже повідомлялося, прихильники генерала Айдіда, командира однієї з найбільших збройних сомалійських формацій, спровокували в столиці країни антиамериканські виступи.

В середу, 24-го лютого, бунтівники обмежилися киданням каміння в американських вояків, однак у четвер цей спалах ворожнечі перетворився у збройний конфлікт. П'ять годин тривав бій американських морських піхотинців з місцевими бандитами в центрі сомалійської столиці. З обох сторін були застосовані кулемети і гранати. Після бою декілька сотень американських вояків перевірили всі будинки в районі конфлікту, щоб знайти бандитів, які там переховувалися. З'ясувалося, що терористи здійснили напади на аґенції ООН, зокрема на Міжнародний медичний корпус.

На думку закордонних дипломатів, котрі тепер перебувають в Сомалії, останні події в Могадішу можуть стати перешкодою на шляху призначеного на квітень виведення американських військ з країни. Спостерігачі підкреслюють, що миротносному контингентові ООН в умовах нової хвилі кривавої боротьби між бандитськими сомалійськими формаціями не вдасться стримувати терористів в такій мірі, як це роблять американські морські піхотинці. Західні журналісти годяться в тому, що відхід американців знову поставить сомалійський народ на межу голодової смерти.

Б. Ґалі підтримує плян ЗСА

Вашінгтон. — Президент ЗСА Билл Клінтон консультувався у вівторок, 23-го лютого, в Білому Домі з генеральним секретарем ООН Бутросом Бутросом Ґалі.

Президент ЗСА і генеральний секретар ООН обговорювали справу про доставу гуманітарної допомоги населенню Боснії і Герцеговини американськими військово-транспортовими літаками. В результаті дискусії, що тривала більш як годину, сторони погодилися, що такі операції треба проводити „в тісній координації між З'єднаними Стейтами і Організацією Об'єднаних Націй".

До недавнього часу Б. Бутрос Ґалі висловлював стурбованість з приводу перспективи самостійних дій американської авіяції в небі над Боснією і Герцеговиною. Однак після завершення зустрічі в Білому Домі він заявив, що достава літаками гуманітарних вантажів на територію республіки „має важливе значення і піднімає дух населення". „Всі необхідні запобіжні заходи для того, щоб уникнути ескаляції насилля, будуть дотримані", — підкреслив генеральний секретар ООН і додав, що більша частина продуктів і медикаментів буде доставлена повітряним транспортом.

У свою чергу Б. Клінтон підкреслив, що чисто гуманітарна і обмежена за маштабами операція не приведе до втягування ЗСА у збройний конфлікт на Балканах. Президент також висловив думку, що риск при цьому для американських літаків буде невеликий.

Як повідомив неназваний високопоставлений діяч вашінгтонської Адміністрації, вантажі будуть скидати в райони проживання всіх трьох основних етнічних груп Боснії. За словами представника Пентагону, військово-повітряні сили ЗСА будуть готові приступити до здійснення операції вже цього тижня.

На зустрічі обговорювалася також ситуація в Анголі, Гаїті, Мозамбіку, Сальвадорі і Сомалі.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 24-ГО ЛЮТОГО, керівники відомого виробництва комп'ютерів Ай-Бі-Ем заявили, що в наступному місяці будуть змушені звільнити з праці деяких осіб з приводу цілковитої ліквідації 500 посад у їхній головній квартирі. Це вперше в 79-літній історії цієї фірми, що когось звільнятимуть з праці, бо досі їхні робітники були забезпечені працею на ціле життя.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОНТРОЛЕР Федеральної ради валютних резерв вимагає цілковитої зміни програми етичної поведінки для державних урядовців. Це після того, як йому стало відомо, що деякі державні інспектори позичали гроші від інституцій, в яких були контролерами. У своєму звіті генеральний контролер Брент Бовен підкреслює, що це тільки поодинокі випадки, які заіснували з причини не надто чітких існуючих етичних правил.

ОСТАННІМИ ДНЯМИ відома фірма неалькогольних напоїв Кока-Кола ще більше поширила кордони свого виробництва, підписуючи у Пекіні договір з китайським урядом про будування і відновлення 10 підприємств для розливання напоїв у пляшки. Важливе те, що мова йде про підприємства в глибині країни, а цей договір міг би стати першим кроком до поширення цього напитку на величезному китайському ринку, бо у прибережних китайських містах Кока-кола є вже давно відомою.

МИНУЛОЇ СЕРЕДИ у Вашінгтоні запропоновано для схвалення у Палаті Репрезентантів і Сенаті законопроєкт, який в майбутньому запобігав би і карав би насильні образи супроти жінок. Президент Билл Клінтон дав до зрозуміння, що він підтримує такий закон, а ще іншими прибічниками цього законопроєкту є сенатори Джозеф Байден і Барбара Боксер, як і члени Палати Репрезентантів Констанс Морелла, Патриша Шродер і Керолин Малоні.

ПО ЦІЛІЙ КРАЇНІ КЕРІВНИКИ корпорацій, провідники місцевих урядів і домовласники спішаться перефінансовувати свої позички, використовуючи надзвичайно низькі відсотки, у деяких випадках майже наполовину. Ці акції тривають вже майже цілий рік, але останньо вони набрали ще більшої швидкости, зокрема, після того, як президент Билл Клінтон минулого тижня представив Конгресові свою економічну програму.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40.00 на пів року $22.00 на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді коли автор собі це виразно застеріг допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City N J 07303

Русофільство в Америці

Цього тижня звільнили з праці урядовця Державного департаменту на становищі координатора допомоги країнам Східньої Европи Ричарда Армітажа, який висловився прилюдно дуже песимістично про політичну кар'єру російського президента Боріса Єльцина, мовляв, треба сподіватися упадку Єльцина в найближчому часі. Хоча офіційно заперечено, наче ті дві події взаємно пов'язані, проте загально люди переконані, що дійсно названого урядовця покарано за його критику президента Росії, тим паче, що державний секретар Воррен Кристофер поспішився з висловленням похвал на адресу Єльцина з запевненням, що він, Єльцин, користується підтримкою американського Уряду.

Насправді — Боріс Єльцин тут ні при чому. Не йдеться про особу, а про традиційне американське русофільство. Воно тягнеться від царату в Росії. Американському суспільству включно з його державною верхівкою, які ніколи не орієнтувалися в історії країн і народів Східньої Европи імпонувала імперія, яка сягала від Балтики по Тихий океан і від Білого по Чорне море. Коли у 1917 році впав царат і настав Тимчасовий уряд, учені історики так званої царської школи переїхали до Америки, де прийняли їх на катедр історії в найбільших університетах. Вони ідеалізували царат, особливо Петра І, як ніби прозахідного реформатора, вони говорили про Росію, яка перша охрестилася за ,,російського" князя Володимира, вони проповідували теорію триєдиної нації і американський політичний світ усе це проковтнув. Той принциповий підхід до Сходу Европи, утотожнюваний з однією Росією, залишився і за влади комунізму.

Шанований в Америці політичний діяч Джордж Кеннан наробив великого шуму своєю заявою, в якій прирівняв Україну до Пенсильванії. Коли український науковий світ гостро його за це критикував, Кеннан виправдувався, що він думав про економіку. Хоч в американському науковому світі погляд на Схід Европи змінився, коли в цілому ряді університетів навчання історії опинилося в руках українських учених, коли постав Український Науковий Інститут при Гарвардському Університеті та заактивізувалися Наукове Товариство ім. Шевченка й Українська Вільна Академія Наук, проте в політичному світі Америки мало змінилося. ,,Чим глечик накипів, тим його чути". Це тяглося і за звеличуваного в Америці Міхаїла Ґорбачова і воно віддзеркалилося у промові Джорджа Буша в серпні 1991 року у Києві, і воно відбилося на орієнтації на московський центр, як на ґаранта стабільности у обширі Евразії.

Сьогодні те русофільство продовжується завдяки постійним вісткам в американській пресі про Росію з мінімальними вістками про Україну. Діється це тому, що всі великі американські часописи мають тільки у Москві своїх кореспондентів та цілі пресові бюра, яким до речі російська влада постачає відповідно спрепарований матеріял.

Чимало винуватий у цій ситуації Уряд України, який легковажив і легковажить собі ділянку власної інформації у широкому світі. Київ не знає, що таке ,,паблік рілейшенс" і що видатні українські діячі у розмовах з прибулими до Києва чужинецькими журналістами нарікають на відносини в Україні. Нема зла, щоб не вийшло на добро — каже прадавня народна мудрість. Може і краще, що тепер нема багато вісток про відносини в Україні. Наші тамошні земляки не здають собі справи, як страшенне компромітує Україну в очах західнього світу партійництво, сварки під гаслом ,,За онучу зняли бучу", невміння відмежувати речі малі, формальні і маловажні, від великих і поважних. Члени Уряду України й Верховної Ради правильно нарікають на односторонній підхід Америки до Сходу Европи. Але забувають, що у великій мірі самі тут винуваті.

30-ТИСЯЧНА ЖИДІВСЬКА громада Південної Африки занепокоєна близьким приходом до влади чорної більшости і вважає за доцільне еміґрувати з ПАР. Про це заявив керівник південно-африканської сіоністської федерації Сідні Шапіро, виступаючи перед комісією ізраїльського парляменту в питаннях імміграції й абсорбації.

М. Мельник

НАРЕШТІ ПОЧИНАЄТЬСЯ РЕФОРМА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

II

Акції тих корпорацій продавалися б на біржі і їхні ціни були б багато кращим показником фінансових успіхів чи неуспіхів підприємства, чим майже неіснуючий контроль тих підприємств Урядом. Тому, що держава була б власником більшости акцій, Уряд призначував би членів надзірної ради цього роду корпорацій. Немає сумніву, що за таких обставин директори підприємств дуже скоро поцікавилися б тим, чи їхні продукти можна продати і чи доходи перевищують кошти продукції.

Уряд Кучми зробив цілий ряд позитивних кроків в напрямі реформи. На щастя, Україна дістала Уряд, який твердо переконаний, що для переходу до вільних ринків ніякої альтернативи немає і він той факт нарешті починає реклямувати серед населення. В Уряді опинились такі люди, як Пинзеник, Юхновський, Йоффе, Жулинський, а з головства Національного Банку України нарешті усунули гетьмана-приклонника членства України в рубльовій зоні. Виглядає, що для людей тих перехід до вільних ринків — це пекуча проблема, і це є дійсно добре.

Не можна теж забути про додаткові повноваження для Уряду з листопада минулого року у формі закону про тимчасове зупинення повноважень Верховної Ради і Президента в ділянці економії. Не менш важливою справою є факт, що теперішній Уряд у цілковитій протилежності до попереднього — починає з цілою енерґією організувати виконання постанов і декретів на нижчих адміністративних щаблях. Тепер щойно показується, якою корисною інституцією є Представники Президента.

У критичній ділянці корпоратизації підприємств Уряд Кучми без порівняння є більш енерґійний, чим його попередники. Та незважаючи на це справи ідуть надто поволі. Зате в інших ділянках приватизація іде приспішеним темпом. Організуються теж цілком нові підприємства, біржі і навіть банки.

У податковій системі, Уряд уже зробив деякі відносно малі зміни, які будуть корисні для підприємницької діяльности. Та під сучасну пору найголовніша річ це те, що Уряд збирається цілком серйозно настоювати на тому, щоб громадяни і фірми платили податки. Воно недалеко від правди сказати, що за його попередників податки платив приблизно той, хто хотів.

У ділянці грошей, найважливішою річчю — це конвертованість. В дискусії тих проблем можна завважити досить дивні речі. Багато людей у Києві, включно з членами Уряду та Верховної Ради, кажуть, що леґалізація купонів, як грошей, це тільки тимчасовий засіб для того, щоб купон взяв на себе перший удар грошової реформи. Наприклад, на думку авторів ,,Програми, створеної (в листопаді 1992 року) вченими і народними депутатами", ,,... початком грошової реформи має стати завершення купонізації грошового обігу — запровадження купона не лише в готівковий, а й безготівковий обіг. Із здійсненням цього процесу (а він вже здійснений — ММ) купон безготівковий обіг. Із здійсненням цього процесу (а він вже здійснений— ММ) купон отримає статус тимчасової національної валюти...(...) Другий етап грошової реформи пов'язаний із запровадженням в обіг гривні".

Це дійсно цікавий спосіб думання. Адже ж немає найменшого сумніву, що в моменті, коли купони стали леґальним засобом плачення, а зокрема плачення зобов'язань і боргів, вони стали грішми з точно такими самими прикметами, як доляр чи марка. Якби Уряд замість купонів впровадив гривні, з ними сталося б точно те саме, що тепер діється з купонами. Іншими словами, сам факт впровадження гривні цілком не зменшить інфляції, якщо бюджетні дефіцити будуть далі рости і будуть фінансовані емісією грошей.

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про нашу послідовність

Усім нам відомо, що ми є дуже емоційний народ. У всіх проявах життя ми скоро реагуємо, чи то плачем, чи сміхом, лайкою чи протестами. На жаль, усі ці емоції, як звичайно буває з емоціями, скоро завмирають та не приносять нікому справжньої користи, а вже в ніякому випадку тим, хто так сильно, але коротко переживає різні події.

В останніх часах ми маємо більше, як досі причину показувати свою емоційність та глибокі переживання у зв'язку з подіями в Україні, але й ці переживання крім хвилевого ефекту, на довшу мету не мають такого значення, який тепер потрібний. Ось саме завважуємо, як поволі вмирає евфорія, яка нас всіх охопила перед і після 24-го серпня 1991 року, а тим часом дуже молоденька українська держава потребує після першого захоплення, послідовної праці, допомоги та підтримки на кожному відтинку.

Це саме можна б подати, як приклад, у багатьох інших випадках, коли ми, як спільнота, щось переживаємо щиро та сильно, але... лише на коротку мету. Немає у нас того, що американці так добре називають ,,follow up", а на українську мову хіба можна б перекласти як ,,послідовно слідкувати за чимось".

Саме тепер знову притрапилася подія, яка так дуже потребує послідовної реакції від української спільноти, бо тільки тоді вона може мати наслідки. Здається, більшість наших читачів вже знає або завважила, що у числі почитного американського тижневика ,,Тайм" з датою 22-го лютого появилася неправдоподібно образлива для цілої української спільноти світлина переляканої молодої дівчини із таким підписом ,,Жидівська дівчина зґвалтована українцями у Львові, Польща в 1945 році". Ця світлина як і підпис не мають нічого спільного із статтею журналіста Ленса Моррова, який пише про ,,Невимовний жах" у зв'язку із знасилуваннями жінок в Боснії і Геґеговині, та при тому містить дві тамтешні світлини. Чому поміщено таку третю світлину, та ще із таким фальшивим підписом, залишається невідомим, тим більше, що в тексті не находимо ніякої згадки про українців або про їхню негідну ролю у відношенні до жидівських жінок.

Розуміється, що такий вчинок редакції ,,Тайму", на який ніхто із неї не дає оправдуючої відповіді тим, хто негайно на це відгукнувся, вимагає безумовно дальшої і то широкої акції української громади і певного виправдання, яке можна б очікувати у подібних випадках в американській журналістиці.

Однак, щоб таке сталося, саме треба великої послідовности з боку нашої української спільноти, дальшого слідкування і вимог, що їх можна при терпеливості та добрій волі зовсім легко перевести в життя.

Знаємо, що запротестували проти цієї образи та неправди деякі українські професори університетів — історики, знаємо, що молоді пластуни Ню Йорку видрукували відповідну поштівку з протестом та роздавали з проханням висилати до видавництва ,,Тайм-Лайф", але є ще інші випробувані способи натиску на видавництво, щоб не ширило образливих наклепів на українців. Їх можна тепер дуже добре використати, бо нічого не впливає так добре, як фінансова втрата.

Але чи зуміємо ми в тому обурюючому тепер для нас випадку бути таки послідовними, а не лише емоційними? Чи будемо збирати інформації, скільки із нас зареаґувало відповідно на образу для нас усіх, яку повинні автори направити? Чи це може буде знову, як так часто у нас лише солом'яний вогонь емоційности, який згасне за кілька днів?

О-КА

Любов Дмитришин

НЕЗАЛЕЖНА ПРЕСА ЗАКАРПАТТЯ — ПІД ЗАГРОЗОЮ

II

Зримою окупація стала бути в самі перші дні перебудови. Коли захитався прогнилий совєтсько-комуністичний трон, коли керівництво імперії побачило, що народи вже не втримати в прогнилому совєтському мішку, воно поспішило надолужити те, що ще не вдалося здійснити до кінця. Щоб закріпити пророблену русифікацію, спішним порядком в усі окраїнні зони стало переселятися російськомовне населення. Відразу були зняті всі заборони на прописку для росіян, перестало бути складністю дістати ділянку землі під будівництво багатоквартирного будинку. Очевидно, колись будуть розсекречені документи, в яких були відповідні накази для місцевого уряду, щоб вони не чинили перешкод, а навпаки, підтримували офіційну версію про те, що всі ці заходи дуже потрібні, бо вони зміцнять економіку даного краю. На Закарпатті, зокрема в Ужгороді, десятки інородних фірм, як ,,Дальзолото" та ін., в спішному порядку стали зводити багатоквартирні будинки для своїх працівників, тобто тих, які живуть і працюють ще на Далекому Сході, в Сибіру, в Тюмені, але які згодом переїдуть сюди на постійне проживання, для оздоровлення. Тільки невідомо, кого вони приїдуть ,,оздоровлювати": себе, хоч клімат їм тут нітскільки не підходить, чи — закарпатців, у національному пляні? До чого вже закарпатці, живучи багатонаціональною громадою, звикли терпіти все, але тут не витримали: прокотилася хвиля обурення — що це таке, що з нами роблять! Люди вийшли на мітинґи й зажадали припинити всі оті шалені будівництва. ,,Але ж в область прийдуть великі кошти, бо ті люди привезуть зі собою гроші" — пояснювали їм. — Не треба нам їхніх грошей, — сказали закарпатці. ,,Але вони збудують і для вас житло, бо частину своїх квартир вони передадуть для наших потреб...". Та люди, багато з яких роками стоїть в черзі на житло, не пристали на цей ,,торг".

Поразку за поразкою терпіли наші окупанти. І тоді вийшло на світ русинство. Як останній оплот імперіялізму, але під маскою автономства і окремої нації. І в даній обстановці знайшло воно немало прихильників. Дехто пробує пояснити це історично, називаючи закарпатців білими хорватами, вбачаючи себе їх потомками. Але більшість примкнулих до русинства нині, це ті, хто запродав колись свою мову, змішав свою кров, вони стали найбільш запеклими ,,русинами", бо їм це вигідно, можна сховати своє недалеке минуле, використовуючи стару назву, але надаючи їй нового змісту.

Проте і тут окупанти потерплять поразку. Не нині, не зараз, але згодом. Уже нині відходять від ідеї русинської окремішности більш освічені люди, навіть дехто з тих, що ще вчора були в числі засновників Товариства русинів. Поволі закарпатці розкривають для себе облудність ідей ,,новітнього русинства". Уже одні дії греко-католицького єпископа І. Семедія засвідчують, що й до чого, коли він вимагає підпорядкування Мукачівської епархії мадярській митрополії, аби тільки не належати до Києво-Галицької. Запродати Закарпаття під чуже ярмо нині не так легко, люди тепер свідоміші й освіченіші, ніж були колись. Але боротьба коштуватиме чималих зусиль, бо ворог не гребує ніякими засобами.

Нині на часі Звернення до українців діяспори за матеріяльною допомогою незалежній українській пресі Закарпаття. Засоби масової інформації терплять від нестачі коштів всі, а тим більше — газети, які обрали своїм напрямком свідоме українство. Тому кожен, хто вкладе бодай доляр у фонд допомоги їм, зробить ще один вклад в українську незалежну справу. Ми не можемо відвернутися і робити вигляд, що це не наша справа, що газети, це не щось таке важливе, бо є інші важливіші діла. Газета — це могутнє кермо, яке скеровує маси в потрібному напрямку. І нам треба підтримати ті газети, які служать українській незалежній державі. Ми довго йшли до незалежности і не можемо, здобувши її, не допомогти Україні втримати всі її землі. А тому підтримаймо незалежну пресу Закарпаття коштами, щоб газети ,,Закарпатська правда", ,,XXI Вік", ,,Карпатська Україна" мали вдосталь паперу й могли доходити до читача не раз-два на тиждень чи місяць, а щодня і щотижня. Люди, які працюють в них — віддані своїй справі і Україні.

З 30-го квітня 1920 року видається обласна газета ,,Закарпатська правда". Цей друкований орган перейшов чимало на своєму ,,віку", був тривалий час окупований комуністичною диктатурою, але попри всі соціяльні негаразди зумів служити людям, своїм краянам, своїм читачам, знедоленим і скривдженим тоталітарною комуністичною

(Закінчення на стор. 4)

Володимир Романюк,
Рожнятів, Україна

ВСТИДАЛИБИСІ

II

— А ви, дідуню, — пробую, запитуючи, дати перепочити старому, — у місті часто буваєте? Може, якбисьте подивилися, то інакше б трохи думали?

— Йой, де там часто... А на що там є дивитисі? На тоті пси бездомні, що на сонци вилежуютсі коло вламків різних памнітників?.. То як якийсь костомаху суху десь ухопит і притаращит, то вже сі такий коло того шабас робит що ну! Більше межи собов жирутсі, як тої кости сухої! А по тому знова вісілє собі роб'їт...

Тьфу з тим вашим містом! Фе...

... Дідо, бачу, розговорився не на жарт, і усвідомлюю: плакало моє редакційне завдання, бо нескоро випустить старий з подвір'я. Що ж: так, певно, мало нині мені бути; як то кажуть: на мисливця й звір біжить... А дідо, між тим, продовжує:

— От я за Леніна того казав... І казети — про Леніна, про Сталіна, про Каґановіча — кожна по-свому, як сі їй хоче, пишут... А я, значитсі, тих шибинників на очи не видів'їм. Але вот їдного такого районового каґановіча і й'го крігсколеґів до-обре памнітаю!

Бо то ще зівсім недавно в'ни свою грішну по селах справу з хрестами, значитсі, та й церковним начіннім різним робили. То, пане редактор, чиста ґранда була, як їтота безбожна банда налітала! Люди в полі потами вмиваютсі на колхозній роботі, а в'ни вже — туй як туй! — коло церкви вшиваютсі, і вже, неборе, ґаздуют: лом'їт усе, рабуют!

Той старший антихрист, правда, ниньки вже, кажут, на файній пенциї відпочиває си. Наробивсі, значитсі... А тоті молодші кумпаністи його лишилисі. Декотрі з них владов ниньки кірують, о... То такі нарвані були та вострі, що най то Бог боронит і заступит! А теперика, буває, приїжджают у село деколи та й так сі до мене файно шкирут: дай Боже, дідусю, кажут! ми — з вами, дідику!

То, значитсі, з народом в'ни є... Та який я вам дідусьо? А сьвіт би вас не знав... Тьфу!

Або тово... Теперика, значитсі, конституцію роб'їт ще їдну. А що там, у тій конституції нового для мене буде, га? А ніц не буде, пане, ніц! От знова хлопа надур'їт та й будутсі далі сьміяти.

Добре, правда, що вже теперика хоч позавуш не пе́рут. Але — то таке: ще можут, пане редактор, і пра-ати! Ой, можут... Тому, кажу тобі, тре' добре сі, в два ока, за тими пиришиванціма дивити, ой тре'!

Ви, правда, ніби і файно в казеті свої пишити. Але здаєсі мені, що за вами також тре' сі придивлєти. Бо ви, певно, також були кумуністи троха, а може й безбожники. Хто вас теперика знає...

Але пишіт. Пишіт. Пишіт отово всьо, що я вам тут ниньки говорю. Най люди читают, та й най сі троха задумуют!

Питаєшсі мене, чи скоро Україна вільна буде. Гей-гей, що ти можу сказати?.. Дай то, Боже ласкавий, аби скоро. Але, відав, що так просто не буде, нє...

Кажиш, чо' я фамілії тих червоних антихристів, та і єнчих, не називаю? Нє-е, я сі їх не бою! Але, значитсі, не хочу сі з таким г..... зачіпати та й денервуватисі на старість. Але — вже тото лишім, пане...

Дід Ясько знову звично гладить свої розкішні вуса, на якусь хвилю замислюється, а тоді каже:

— От ви пишити в казеті: кубаса дорога, масло дороге, дзиґарів нима, хліб на карточки дают, і так далі. Я, значитсі, мнєса ані масла не їм, бо то, пане редактор, старому шкодит, дзиґари також не куру (і вам то робити не раджу), але що дорого — то дорого, і я сам то добре знаю. То й що: як я про то всьо буду в казеті читати, то щось від того потаніє? А таку-вот (!) фігу потаніє ! Я тобі, пане, так скажу: тре' щось робити, а не балакати, писати, дурити та й наобіцювати людім злоті гори, о!

Влада наша, скажу тобі, також файна... Дурит людий а дурит!

Встидалибисі!..

От я, бігме, за свої дивидісет і два, ніц нікого (опруч їдного, хіба, разу...) не здурив'їм. А в'ни, значитсі, дурат! Брешут на каждім кроці, крадут, наживаютсі! І ніхто їм за то ніц злого не робит, о! А я — як востатний жебрак жию...

Коби їм так само, як в'ни мені — лиш на хліб і на сіль — платили, то всьо би (а видівбись, пане редактор!) посєчому було. Най би недоїв бодай раз той голова якийсь чи так як, най би бодай раз у поцированій, як таво моя, кошулі межи заграничні диплъоманти показавсі, то йнакше би сі на сьвіт подивлєв, о!

А так що? Повбируютсі, як тоті артисти, понаїдаютсі марципанів різних, понапиваютсі коняків і шампанів та й вивожуютсі різними автами і вроплянами по сьвіті. А ти, хло', як ти конче, мусиш на старість, від села до села отими — вот каліками бити, бо автобуси, кажут, бензини не мают!

Нє-е, синочку: не буде з таков владов ладу коло бабиного заду, значитсі, не буде! Ти про тото також в казеті свої напиши, чуєш?.. А як котресь не повірит, то най сі, напиши, старого Ясько спитає. А я всьо-о повім, всьо!

...Слухаючи дідову бесіду, я й не зчувся, як злинув час. З-за закруту вулиці виповз останній того осіннього надвечір'я перехняблений автобус.

— Ну, що ж, дідуню: бувайте здорові та дужі. Мушу вже йти.

— Дєкую вам, — перейшов раптом на ,,ви" старий, — щосьте так файно зі мнов посиділи та й терпеливо вислухали тоті дідові бздури... Ходіт і ви здорові, і най вам Господь помагає. Пишіт. Лиш правду пишіт людім, пане редактор... Не бійтисі: дід Ясько — все з вами!

... Автобус рушив. Я оглянувся крізь віконну шибку на дідове обістя. Старий стояв, обіпершись лівою рукою на ворота, а правою махав услід.

Я від'їжджав з села і думав про те, що дід отой з впертим сивим чубом над поораним зморшками засмаглим чолом міг би називатися й інакше. Та говорив би, мабуть, так само: з болем, гіркотою, але щиро й одверто; про нас усіх говорив би, про болі та негаразди наші, про щирі сподівання бачити неню-Україну нашу по-справжньому вільною, незалежною та квітучою державою.

І ще думав я: скільки тобі ще треба, діду Яську, в житті? Чом не можеш ти без співбесідника, якому прагнеш виповісти все, що лежить у твоєму втомленому поневіряннями та кривдами народними великому серці? Чи не досить тобі, діду старий, того, що в родинному затишку, оточений любов'ю дітей, онуків і правнуків доживаєш многотрудного свого віку?

Аж ні: виявляється — далеко не досить!

То живи ж, пане-діду Яську — народе мій рідний та ясний — вічно! Бо ти справді є тим народом, якого правди сила, як сказав поет (хай і за інших обставин), ніким звойована ще не була і яку жодна чума не змогла і не здолає во віки віків скосити!

ПАРЛЯМЕНТ ЛИТВИ прийняв закон про вогнепальну зброю і спеціяльні засоби самооборони. Він набере чинности 1-го травня ц.р. Згідно з цим законом, застосовувати вогнепальну зброю при потребі захистити своє життя і власність мають право тільки громадяни республіки. Решта мешканців Литви у випадку збройного нападу мусять вдовольнятися газовими револьверами.

Св. п. д-р Я. Шумелда

У далекій Каліфорнії, над Тихим океаном, у місті Сан-Франсіско, 3-го лютого ц. р. на 78-му році трудолюбного життя відійшов від нас у засвіти проф. д-р Яків Шумелда, осиротивши засмучену дружину д-р Лесю і доньку Ганусю, яка замешкує у Вашінґтоні, Д. С., а також ближчу й дальшу родину в Україні й Чикаго, Іллиной, де покійний мав багато друзів і знайомих. Св. п. проф. д-р Яків Шумелда був людиною кришталького характеру та високого ідеалу чесноти, патріотичної жертвенности, високої кляси науковець, борець за право України на незалежність, колишній викладач славної Української Економічної Високої Школи в Мюнхені, Баварія, а також викладач американських високих шкіл. Був останнім деканом УЕВШ, а також досвідченим науковим працівником у багатьох галузях політичних і економічних наук, його любили і шанували ті студенти, що слухали його виклади.

Проф. д-р Яків Шумелда був високоавторитетним спеціялістом у сфері політично-економічних, філософічних і юридичних наук. У його наукових творах державно-політичні справи і проблеми розв'язані знаменито. Все це завдячується прецизії мислення і слова, а також витривалістю, завзятістю та інтенсивністю праці. Тут ще годиться згадати, що в науковій праці покійний був дуже уважний, докладний, старанний і точний. Він написав багато статтей на теми ідеологічно-політичні та „післявоєнну кризу ідеології марксо-большевизму на території СССР", які роз'яснювали економічні основи совєтської дійсности і її господарської системи. З його наукових публікацій мені відомі такі книжки: „Від Маркса до Маленкова" (Париж, 1955); „The Revolution Breaks the Chains", „Post-Stalin Chaness in the Soviet Union"; „Quo vadis hominewhere do you go?" (San Francisco, Cal. 1980), „The immense inner and outer space" (San Francisgo, Cal. 1991), Збірник „На половині дороги" (Сан-Франсіско, 1989). Проф. Я. Шумелда працював над книжкою „Історія сільського господарства України і сумежних земель", а також „Сільське господарство України і сумежних земель у стародавніх часах". До тієї праці я написав йому коротеньку розвідку про антів, але чи ця праця закінчена — мені невідомо.

З відходом до вічности св. п. проф. д-ра Я. Шумелди українська наука на чужині втратила здібного вченого, мислителя, щирого й гарячого патріота, який безмежно любив свою рідну Україну, але лиха доля вигнала його на чужину й не дозволила йому працювати для рідного народу.

Проф. д-р М. Біда

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу СИРАКЮЗИ/ЮТИКА, Н. Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 20-го березня 1993 р., о год. 1-ій по пол.
в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette Street, Syracuse, N.Y.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

21, 38, 39, 58, 121, 192, 202, 271, 283, 317, 330, 484

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного радного ВОЛОДИМИРА КОРЧИНСЬКОГО
9. Плян праці на біжучий рік
10. „Вибір Окружного Комітету відзначення 100-ліття УНС"
11. Внески і запити
12. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьме участь

Володимир Корчинський, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ

Володимир Корчинський, голова
Ярослав Сенишин, секр. **Микола Велич, касир**
д-р Іван Гвозда, Іван Чопко - почесні голови

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 6-го березня 1993 р., о год. 2-ій по пол.
в залі церкви св. Михаїла
South 3rd Avenue, Manville, N.J.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів

26, 65, 104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342, 349, 353, 372

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного радного УНСоюзу ОЛЕКСАНДРА ХУДОЛІЯ
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьме участь

Олександер Худолій, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Михайло Захарко, голова
Софія Лонишин, секретар **Іван Бабин, касир**

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу НЮ ҐЕЙВЕН, Конн.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 14-го березня 1993 р., о год. 2-ій по пол.
в залі Українського Народного Дому
961 Wethersfield Ave., Hartford, Ct

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів

12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного радного УНСоюзу д-ра ВАСИЛЯ ЛУЧКОВА
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьме участь

д-р Василь Лучків, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ

Володимир Василенко, голова
Тарас Сливінський, секретар **Григорій Ґіна, касир**
проф. Іван Телюк, почесний голова Округи

Нарешті...

(Закінчення зі стор. 2)

(Закінчення зі стор. 2)

Та все таки впровадження гривні може мати позитивний психологічний ефект якщо гривню буде впроваджено в ситуації, де бюджет буде твердо під контролем Уряду і дефіцит буде скорим темпом зменшуватись, а разом з тим буде зменшуватись інфляція. Біда тільки в тому, що коли говорити про грошову реформу, тоді не можна забути про таку незвичайно важливу річ, як конвертованість.

Із економічної точки зору конвертованість може бути або корисна, або некорисна. Під сучасну пору конвертованість була б дуже некорисною для економії України, коли б торговельний баланс виказував дефіцити. В такому випадку Україна експортувала б свої товари за безцін. І тому економічна політика України повинна б іти в тому напрямі, щоб ціна гривні на міжнародних ринках вагалась разом із, скажімо, німецькою маркою. Для того треба мати запас валюти, щоб Національний Банк України міг протидіяти спекуляції гривнею.

Щоб мати запас валюти, треба мати позитивні торговельні баляни, які в теперішній ситуації ледве чи є можливі без тимчасового мита на споживчі товари. І тому дуже добре, що Уряд Кучми почав серйозно в тому напрямі працювати. Очевидно, позичка від Міжнародного валютного фонду була б дуже допоміжною, щоб стабілізацію гривні на міжнародних ринках приспішити.

У загальному, акції Уряду Кучми ідуть в позитивному напрямі. Та це не досить. Є незвичайно важливо усвідомити, що акції ці не є партійно-політичні. Це є акції необхідні для утвердження самостійности України і розбудови української держави. І тому з великою приємністю можна завважити, що останніми часами демократичні політичні групи нарешті зрозуміли критичну вагу тих проблем і вирішили дати підтримку Урядові Кучми.

ПОДЯКА

5-го січня 1993 р. відійшов у вічність

бл. п.

Мирослав Субтельний

Щиро дякуємо пароховї української католицької церкви Христа Царя о. д-рові Іванові Біланичеві за проведення маслосвяття у час переходу покійного у вічність, за переведення церковних відправ у церкві і на цвинтарі та за участь на тризні, де у своїх словах причинився до звеличування доброї пам'яті покійного.

Ми вдячні членам УСО „Тризуб" за вислови співчуття і датки на добродійні цілі, а спеціяльну подяку складаємо голові Осередку інж. І. Чижовичеві, інж. Юрієві Іхтіярову за слово про покійного, як члена Управи Української Громади Метрополітальної Філядельфії (УКРади), д-рові Я. Качаєві, інж. М. Борецькому і М. Капієві за теплі слова про покійного у його сорокслітній організаційній праці у спортовому Осередку і за спогади про його працю на професійному відтинку.

Ми невимовно вдячні 43-му Відділові Союзу Українок за щирі вислови співчуття і поміч у той насправді болючий для нас час.

Дякуємо похоронному заведенні Михайла Насевича за взірцеве проведення похорону.

Висловлюємо нашу найщирішу подяку приятелям і знайомим за присутність на похоронних відправах, що віддали останню пошану покійному.

Дякуємо всім за пожертви в пам'ять покійного.

Жертви на церковні відправи у церкві Христа Царя, Філядельфія: М. і М. Луцькі, О. Лукасевич, д-р Р. Пиріг, С. і Є. Новаківські, О. Поритко, родина Брикович, О. і М. Лукасевичі, М. і І. Коженьовські, Р. і Л. Беднарські, Л. Полатайло, М. і О. Бохна, М. і О. Ничі, А. і М. Саґаті, Е. Козак, Марійська Дружина, І. і Й. Пенкальські, О. Гайдучок, М. і М. Масюки, В. і М. Медухи, О. Ванчицька, інж. Б. Сірий, Я. і М. Ковальчуки.

На УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР: по дол. 250: родини Субтельних і Ісаєвих, родина О. і М. Гельбіґ і Н. Стадницька; по дол. 50.00 — Т. і І. Ванчицькі, І. Пиць (Канада); по дол. 20.00 — М. і М. Луцькі, О. Гайдук; дол. 10.00 — М. і І. Коженьовські.

УСО „ТРИЗУБ": по дол. 250.00 — родини Субтельних і Ісаєвих, О. і М. Гельбіґ і Н. Стадницька; дол. 220.00 — родина Пазуняків; по дол.50.00 — інж. І. Чижович, інж. О. Лесюк, І. Коваль, Siemens Co.; по дол. 30.00 — Я. Козак, М. і Л. Онуферки, О. Матчишин; по дол. 25.00 — д-р Я. Качай, С. і Е. Новаківські, І. Мазурок, М. Капій, І. Бугай, інж. М. Лисобей; по дол. 20.00 — інж. М. Борецький, інж. І. Скіра, інж. Б. Сірий, Г. Давид, Р. Плахта, М. Швець, Т. Рак, В. Лесюк, М. і Ю. Петришини, П. Тарнавський, Й. Марійчук, В. Симків, М. Юрчак, М. Луцький, О. Колінко, Я. Колибабюк, І. Гентиш; дол. 15.00 — М. Качанюк; по дол. 10.00 — М. і І. Коженьовські, З. Орлецький, Г. Козак, А. Жилава.

ДИТЯЧИЙ ШПИТАЛЬ ім. митр. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО у Львові: дол. 355.00 — 43-ій Відділ СУА; дол. 20.00 — І. Гентиш.

Дружина — ІВАННА СУБТЕЛЬНА з родиною

Управа 2-го Відділу

Організації Оборони Лемківщини в Йонкерсі, Н.Й.

ділиться сумною вісткою зі своїм членством і українським громадянством, що дня 8-го лютого 1993 р. на 79-му році свого трудолюбивого життя помер в Гастінґс он Гадсон, Н.Й.

сл. п.

ІВАН ПЕЦИЛАК

визначний член ООЛ, ОДЛ, довголітній член ООЧСУ, УККА, УНС, Українського Клюбу в Гастінґс, Т-ва св. Івана Хрестителя, колишній член Батьківського Комітету Школи Українознавства при церкві св. Михаїла, та Т-ва Золотого Віку при церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й.

Покійний залишив у смутку:

дружину — КСЕНЮ з родини Серединських
сина — СТЕФАНА з жінкою ЛОРЕЙН і дітьми АНДРІЄМ і ДАВИДОМ
доньку — МАРІЙКУ з чоловіком МИРОНОМ ПЕРОЖЕК і дітьми НАТАЛКОЮ, МИКОЛОЮ, ХРИСТИНОЮ
доньку — Ірену з чоловіком ҐАРИ МОРЕТТІ і дітьми ҐАРИ-ІВАНОМ і ДАНІЄЛЕМ
братів — ОСИПА і МИХАЙЛА
сестер —
СТЕФАНІЮ ГУДНИК з дітьми
АННУ з чоловіком ІВАНОМ ХОМИКОМ і дітьми
МАРІЮ КОЛТКО
(брат ПЕТРО, помер скорше)

Опечаленій родині покійного найглибші вислови щирого співчуття складає

Управа 2-го Відділу ООЛ в Йонкерсі

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

140 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. Tel.: (212) 505-1765

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ

із державного прийняття з нагоди святкування 1-ої річниці Незалежности України, влаштованого для запрошених гостей з чужинецьких амбасад як рівнож для громадянства Ню Йорку, що відбулося 24-го серпня 1992 р. в Гілтон Готелі, при співпраці УАКРади та УККА. Звіт охоплює лиш фін. частину УАКР.

ПРИХІД	
Продаж квитків вступу для громадянства	$ 5,100.00
Добровільні пожертви громадянства на покриття коштів (за стяжки)	15,809.15
Дохід разом	$20,909.15
ВИДАТКИ	
Друк 5,000 стяжок та кошти розсилки членам УАКРади	$ 1,449.74
Половина належности готелеві за прийняття	5,529.00
Видатки разом	$ 6,978.74
Надлишок	$13,930.41
ЗАКУПЛЕНО ДЛЯ УКРАЇНИ ТА СХІДНЬОЇ ДІЯСПОРИ, 10/31/92	
1 „лейзер принтер" для інст. укр. мови при Київському Унів.	$ 1,870.00
1 „факс" для Українського Культ. Товариства в Молдові	750.00
1 копіювальна машина для Культ. Едук. Товариства в Тюмен. обл.	1,300.00
1 комп'ютер з принтером для культ. т-ва „Україна"	3,000.00
1 комп'ютер з принтером для укр. гімназії в Молдові	2,100.00
12 укр. машинок до писання для укр. центрів на далекому Сході	800.00
Передано готівкою для культ. центрів в Білорусі, Естонії, Латвії, Вороніжі та Краснодарі	500.00
Діточий журнал „Соняшник" для нар. школи в Молдові	5.00
Разом видано	$10,285.00
Залишилось до розподілу (для допомоги укр. школам в Казахстані та Зеленому Клині)	$ 3,645.41

Євген Стахів, співголова комітету — **Роман Данилюк**, скарбник комітету
Члени комітету: **Осип Труш, Андрій Шевченко та Дам'ян Ліщинський**

У невимовному смутку повідомляємо родину, друзів і знайомих, що в середу 24-го лютого 1993 р. відійшов у вічність на 85-му році життя наш найдорожчий, незабутній МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ І ВУЙКО

бл. п.

інж. МАРКО БАЧИНСЬКИЙ

визначний громадський діяч на Україні і довголітній пластун.

ПАНАХИДА — п'ятниця, 26-го лютого 1993 р. о год. 8:30 веч. в похоронному заведенні Lakeview Memorial Home, 371 Lakeview Ave., Клифтон, Н.Дж.

ПОХОРОН в суботу 27-го лютого о год. 11-ій ранку в укр. католицькій церкві св. Володимира в Ґлен Спей, Н.Й.

Прибиті горем:

дружина — ОЛЬГА
син — ЛЕВ з дружиною ГАЛЕЮ
д-р ОЛЕГ
дочка — МАРТА САЙ з мужем ЮРІЄМ
сестра — СОФІЯ ЗАЛОЗЕЦКА
сестрінка — ТАЇСА РУЖИЦКА зі синами
свати — ЛЮБА І МИРОН ЧОЛҐАН
МАРІЯ КЛЮФАС
внуки — ХРИСТЯ САЙ, ГАНКЕВИЧ з мужем АНДРІЄМ,
МАЯ
ЮСТИН І
ЮРЧИК
МАРУСЯ БАЧИНСЬКА
МАРКО І
НАТАЛКА
та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді і Польщі.

Українки у підготові до Міжнародного року родини

(Дора Рак) В серії „міжнародних років", які будуть відзначувані в системі Організації Об'єднаних Націй, як от рік Людських Прав, Популяції й ін., є тепер на черзі Міжнародний Рік Родини, ухвалений Ґенеральною Асамблеєю ООН на 1994 рік. Відзначування цієї дати має проходити у формі міжнародних реґіональних конференцій у цілому світі, а підготова вже почалась в окремих державах, де створюються національні (крайові) комітети МРР. Не перебачається однієї заключної міжнародної конференції, як це звичайно буває, але можливо, що у 1994 році відбудеться форум Недержавних організацій (НДЖО, зареєстрованих в ООН) із запрошенням якнайширших кіл низинних організацій, інституцій, заінтересованих осіб, науковців іт. д.

Для переведення плянів МРР — 1994 діє у Відні секретаріят, який очолює Генрик Дж. Сокальські, директор дивізії соціяльного розвою у віденському центрі Організації Об'єднаних Націй, призначений координатором Міжнародного Року Родини. З ним від НДЖО співпрацюють Комітети Родини в Ню йорку, Женеві, Відні і при ЮНЕСКО в Парижі.

У працю Комітету Родини в ООН в Ню Йорку включилися українки — це Олена Процюк і Ірина Куровицька від Світового Руху Матерів та від Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, що має статус НДЖО/ДПІ в Організації Об'єднаних Націй, Ольга Ставнича (замість Ліди Гладкої, яка виїхала) і її заступниця Лідія Білоус (також зворка цих рядків, як НДЖО-репортер). Саме Ірина Куровицька, як член програмового підкомітету, підготовила програму „Родини в Східній Европі" на сесію в дні 28-го січня 1993 року. Ще беруть участь представниці від організації Світова Передача Інформацій, це НДЖО заінтересована в екології, в якій співпрацює кілька українок (а очолює д-р Христина Дурбак).

Місячну сесію Комітету для справ Родини, що відбувається в будинку ООН в Ню Йорку, відкрила співголова Леоні Пинапел і передала провід програми Ірині Куровицькій, яка, після короткого інформативного слова про свою організацію „Світовий Рух Матерів", представила доповідачів дня.

Першим говорив А. Крапатуреану, третій секретар румунської Місії до ООН, молода людина, інженер за професією. Видно було, що тема є нова для нього, все ж він добре насвітлив сучасні тяжкі умови життя в Румунії, де, як і в Україні, політично-устроєві, економічні і соціяльні зміни в цій балканській, колишній сателітній країні позначилися, покищо, неґативно на ситуації родини. Становище жінок також незадовільне, дарма, що закони признали їм повні права. Даються взнаки й наслідки тоталітарного режиму в моральному занепаді молоді, приюти наповнені сиротами і покинутими дітьми. Свій огляд доповідач підкріпив статистичними даними, подаючи процентово стан народин, смертности і розводів. Тепер жінки починають організовуватися і, протидіючи усім суспільним недолікам, зпричиняться до оздоровлення румунської родини. Всі позитивні заходи зі сторони держави чи громадських організацій можуть придатися й значній українській громаді в цій країні, про яку доповідач був поінформований.

Друга доповідь належала Наталі Пазуняк з Філядельфії — „Про Українську Родину". Провідною була думка, що українські жінки завжди були сторожами своєї родини, а тим самим й українського народу, що символічно передає повір'я, мовляв, жінка тримає три кути хати.

В короткій дванадцятихвилинній доповіді не було можливим насвітлити усі аспекти змін, що проходять в Україні, в тому числі і щодо родини, як підставової одиниці суспільства. Поняття так званої традиційної родини на протязі останніх десяток літ мінялось, бо заникали основні духовні вартості під впливом матеріялістичної культури, воєнних дій і переселень, що розпорошували родинну цілість, а й не менше наслідком сучасних „модерних" впливів. Опираючись усяким деструктивним силам, жінкам вдалось всетаки зберегти родину, часто й багатодітну. Тепер, у своїй державі, українські жінки можуть регенерувати родину на етнічних засадах, національних і релігійних традиціях та щирому патріотизмі.

У цьому процесі значний вплив своїми усвідомлюючими програмими можуть бути новотворені жіночі організації, щоб привернути жінкам належну гідність і пошану та прокласти дорогу до повних прав на свобідний розвій і доступ до усіх щаблів громадсько-державного життя. Цього вимагають і постанови міжнародних договорів, як от конвенція для усунення всякої дискримінації супроти жінок (СЕДАВ), міжнародний документ, ухвалений в Найробі (1985) для поступу жінок, а також, певна річ, конвенція прав дитини. Оці договори прийняв український уряд і відповідні постанови про охорону родини знайшли місце у проєкті нової конституції. Можливо, що 1994 рік — Міжнародний Рік Родини — закінчиться окремою „декляраціє ю" або проєктом „конвенції" для спеціяльної охорони родини.

Доповідач дала чужинним слухачам цікавий, але заразом реалістичний образ сучасної української родини, із спеціяльною увагою для ситуації жінок і їхніх умов праці, які у великій мірі неґативно впливають на родинне життя. Не оминула д-р Пазуняк і складної екологічної ситуації в Україні, занечищення довкілля чи то через надмірне зосередження індустріяльних центрів, чи наслідком довготривалих пошкоджень після нуклеарної катастрофи в Чорнобилі — і їх вплив на екзистенцію родини. Свою глибоко продуману і добре опрацьовану доповідь, ще й ефективно запрезентовану, д-р Пазуняк закінчила оптимістичними висновками, вказуючи чужинкам, що у своїй незалежній державі буде місце на стабільну здорову родину при повній охороні прав жінок і дітей.

Доповідь викликала зацікавлення, а запити із залі вказували, що і міжнародний жіночий світ слідкує за подіями в центральній і східній Европі. Відповідаючи на запити, д-р Пазуняк і А. Крапатуреану доповнили свої доповіді додатковими поясненнями. Ще й після сесії учасниці прихильно коментували добір цієї програми Комітетом Родини, який по черзі дає огляд стану родини у цілому світі.

Проблеми родини будуть також предметом обговорення на IV Світовій Конференції Жінок ООН, що запляно вана (паралельно буде й НДЖО форум) в Бейджінґ, Китай від 4-го до 15-го вересня 1995 року. СФУЖО далі є заінтересована у міжнародному жіночому русі, але тепер головні акції повинні перебрати українські жіночі організації в краю та подавати напрямок і ініціятиву, а якщо йдеться про державні конференції в системі ООН, то настав час, щоб український уряд приділив українським жінкам належне представництво у делегаціях.

Незалежна...

(Закінчення зі стор. 2)

системою. Попри всі партійні рогатки, на її сторінки все ітаки потрапляли матеріяли, які викривали загарбницьку політику Москви, нахабну русифікацію краю, обкрадання закарпатців московськими зайдами. „Закарпатська правда" однією з перших у 1989—1990 роках піднесла свій голос проти форсованого заселення Закарпаття росіянами з Далекого Сходу, Північного Сибіру, Чукотки, Уренгоя. „Закарпатська правда" гостро виступила проти нового російського поневолення краю, засуджуючи колоніяльну політику совєтського уряду й дії тодішнього обласного та Ужгородського міського начальства, яке поспішило ту політику втілювати в життя. Так само гостро заявила вона і про свою позицію щодо русинства, підтримуючи єдність українського народу. Нині вона існує як незалежна газета журналістів. І я, колишня працівниця її, завідуюча відділом, вітаю своїх колеґ з таким вибором.

Немало ідеологічних баталій довелось витримати в її стінах за мої тридцять газетярських років, а тому мені тим ціннішим є їхнє остаточне рішення — служити українській незалежній державі. „Закарпатська правда" — з народом і це головне. Крім того, „Закарпатська правда" — це своєрідна реліквія краю. Адже виходить вона з 1920 року. Через неї пройшли, тут виховувалися кращі журналістські й письменницькі сили Закарпаття, тому вона є й культурною сторінкою краю. Ми знайдемо в ній імена письменників Боршоша-Кум'ятського, Потушняка, Чендея, Томчанія, Скунця. У буденному порядку вона висвітлювала різноманітні події в житті краю, тому вона є й історією, фактичним літописом Закарпаття. Вона є й міцним містком між поколіннями, скарбницею поглядів, думок, бажань і вірувань закарпатців. Збережім цю газету, як добру стару традицію! Нехай вона живе і трудиться во славу України!

Молодою, але безкомпромісною захисницею молодшого покоління є незалежна газета Закарпаття „XXI Вік". Проблеми недоленого совєтською системою дитинства, горе сиріт стали на її сторінках першим зойком. А далі — питання релігійного виховання, милосердя, моральної відповідальности кожного за долю майбутніх поколінь, питання екології. Вона волає до світу про допомогу для найменших, бо вони — майбутнє України. На жаль, нині газета виходить тільки раз на місяць, що є абсолютним злочином щодо тих, хто потребує її підтримки і захисту. Та що вдіють працівники, коли не можуть купити паперу. Хто ж буде будити совість дорослого світу, коли закриється ця газета? Майбутні покоління XXI століття не простять нам цього!

То ж обернімся обличчям до нашого прикордонного краю, до цього світлого раю, ім'я якому Закарпаття, а ще краще — „Срібна Земля". Хто звідти родом, чи довго жив там, згадайте кришталеві гірські потічки, різноманітні мінеральні джерела, чисті прекрасні гори, високогірне озеро Синевир, унікальну Долину Нарцисів біля Хуста, старовинні замки в Ужгороді, Невицькому, Мукачеві, Хусті, древній Ужгород з його незвичайними набережними. Тепер тут головна вулиця стала називатися Корзо, як колись (о, яких людей і які події пам'ятає ця вулиця!). Згадайте і подумайте: що я можу зробити для того, щоб ця унікальна перлина служила моєму народові, моїй Україні, чим я можу допомогти?

Впевнена, ви подумаєте так само, як і я — ми повинні докласти всіх сил у кожній доступній сфері, щоб зберегти для України Закарпаття, а Закарпаття — для корінних його жителів, що є не якимись іншими людьми, а українцями, котрі колись називали себе русинами.

Згадаймо: колись, у надвечір'ї, з далеких полонин доносились чарівні звуки вівчарських трембіт, а в городі так солодко пахли квіти, що підказувало нам серце? Що ми — українці! І ми, жінки, йшли в хату, шукали голку з ниткою, щоб перелити свій настрій в хрещатий візерунок на білому полотні. Чому ми робили це, що спонукало? Бо ми — українці, бо це — голос крови, зов серця. Згадаймо той далекий час, він допоможе нам осягнути всю серйозність і вагомість сьогодення.

Закликаю усіх — закарпатців і незакарпатців — українців: допоможім, кожен в міру своїх можливостей, встояти закарпатській українській незалежній пресі!

Пожертви, як говорилося у Зверненні, можна надсилати на адресу: Carpathian Alliance, Inc., P. O. Box 567, Cooper Station, New York, N. Y. 10003, або особисто на руки п-і Наталії Канюґи в Українській Кредитівці „Самопоміч" у Ню Йорку, 108 Друга Авеню, зазначивши ціль: „Незалежна преса Закарпаття".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 7-го БЕРЕЗНЯ 1993 р.

Чикаґо, Ілл. Управа 379-го Відділу УНС повідомляє, що Загальні збори 379-го Відділу ім. св. Юрія відбудуться о год. 12:30 по полудні, в залі під катедрою св. о. Миколая. — А. Козак, голова, С. Ґолаш, фін. секретар, Т. Турчин, рек. секретар.